

Sygn. akt III AUa 1430/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 sierpnia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Anna Szczepaniak-Cicha (spr.)

Sędziowie: SSA Jacek Zajączkowski

SSA Beata Michalska

Protokolant: Sekretarz sądowy Aleksandra Białecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 sierpnia 2018 r. w Ł.

sprawy I. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

na skutek apelacji I. B.

od wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu

z dnia 13 września 2017 r. sygn. akt V U 275/17

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1430/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 marca 2017 r. Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił I. B. prawa do emerytury w wieku 55 lat, gdyż wnioskodawczyni nie jest osobą urodzoną przed 1 stycznia 1949 r.

W odwołaniu od tej decyzji z dnia 14 marca 2017 r. ubezpieczona wniosła o jej zmianę, ponieważ nie zgadza się z decyzją, a sprawa jest skomplikowana. Organ rentowy domagał się oddalenia odwołania.

Sąd Okręgowy w Kaliszu wyrokiem z dnia 13 września 2017 r. oddalił odwołanie ubezpieczonej.

Sąd Okręgowy ustalił, że I. B. urodziła się w dniu (...) Od 1 września 1983 r. pracowała w Zakładach (...) w O.. W dniu 21 maja 1981 r. uległa wypadkowi przy pracy i z tego tytułu pobiera rentę. Początkowo była to renta inwalidzka trzeciej grupy inwalidów, a obecnie renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Świadczenie to wnioskodawczyni ma przyznane na stałe. W trakcie pobierania renty odwołująca się okresowo pracowała, co wpływało na zwiększenie stażu ubezpieczeniowego i na wysokość renty wypadkowej.

Sąd zważył, iż zgodnie z treścią art. 31 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczeni urodzeni przed 1 stycznia 1949 r. uprawnieni do renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem m.in. przy pracy zaistniałym do dnia 31 grudnia 2002 r. albo wskutek choroby zawodowej, mogą przejść na emeryturę:

- kobieta po osiągnięciu wieku 55 lat, jeżeli ma co najmniej 20 letni okres składkowy i nieskładkowy, a mężczyzna po osiągnięciu wieku 60 lat i 25 lat składkowych i nieskładkowych.

Cytowany przepis umieszczony został w dziale II rozdział 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, zatytułowanym „Emerytura dla ubezpieczonych urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949 r.” I. B. urodziła się w (...) r., zatem nie przed 1 stycznia 1949 r., więc powyższe rozwiązanie prawne nie jest skierowane do niej i nie może z niego skorzystać.

Wnioskodawczyni należy do kategorii wiekowej osób, do których skierowany jest rozdział 1 działu II zatytułowany „Emerytura dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r.” Przepisy zawarte w tym dziale nie przewidują możliwości przyznania emerytury dla kobiety z racji ukończenia w wieku 55 lat.

Zaskarżona decyzja jest więc prawidłowa, toteż odwołanie jako bezzasadne podlegało oddaleniu zgodnie z art.477¹⁴ § 1 k.p.c.

Apelację od tego rozstrzygnięcia w całości wywiodła I. B.. Zarzutów nie sformalizowała. Podniosła, że wyrok jest dla niej krzywdzący i narusza zasady współżycia społecznego, gdyż w momencie wypadku nabyła prawo do wcześniejszej emerytury. Nie mogła uczestniczyć w rozprawie, ponieważ była w szpitalu, odmówiono jej także pełnomocnika z urzędu i czuje się bezradna. Chciałaby pobierać emeryturę i połowę renty.

Sąd Apelacyjny w Łodzi zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonej nie jest zasadna.

Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił stan faktyczny oraz przywołał odpowiednie prawo materialne, które właściwie wyłożył.

Słusznie Sąd pierwszej instancji stwierdził, że wnioskodawczyni nie nabyła prawa do emerytury jako osoba uprawniona do renty z tytułu wypadku przy pracy, gdyż przepis art. 31 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U z 2018 r. poz. 1270) przewiduje takie uprawnienie dla kobiet, które ukończyły 55 lat i posiadają 20. letni okres składkowy i nieskładkowy, ale tylko w przypadku bycia osobą urodzoną przed dniem 1 stycznia 1949 r. I. B. spełniła przesłankę ukończenia 55 lat, posiada także 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych (raport uprawnień k. 7-8 akt organu rentowego), ale niespornie urodziła się (...), a zatem nie należy do kategorii osób, które mogą skorzystać z prawa do emerytury przewidzianego w art. 31 ustawy emerytalnej. Treść tego przepisu jest jasna, nie ma jakichkolwiek wątpliwości, że ustawodawca zdecydował, iż emerytura wcześniejsza dla rencistów pobierających renty z tytułu wypadku przy pracy przysługuje tylko osobom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r.

Przepis art. 31 ustawy emerytalnej nie ma zastosowania do ubezpieczonych urodzonych po 31 grudnia 1948 r., a przed 1 stycznia 1969 r., ponieważ nie został wymieniony w art. 46 ustawy emerytalnej („Emerytury i renty z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Emerytury Pomostowe. Komentarz.” pod red. B.Gudowskiej i K.Ślebzaka, Wyd. C.H.BECK W-wa 2013, teza 3 do art. 31, str. 313).

Argumenty podnoszone przez apelującą nie mają wpływu na prawo do świadczenia. W prawie ubezpieczeń społecznych nie stosuje się klauzul generalnych - art. 5 k.c. Przepisy prawa ubezpieczeń społecznych są przepisami bezwzględnie obowiązującymi i przy ich stosowaniu ani organ rentowy ani sąd nie mogą mieć na uwadze zasad współżycia społecznego; przepisy te muszą być bezwzględnie przestrzegane w stosunku do wszystkich, nawet jeśli jawią się one osobie zainteresowanej jako subiektywnie niesprawiedliwe (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 12 września 2013 r., III AUa 67/13, Legalis nr 740752).

W orzecnictwie Sądu Najwyższego także niejednokrotnie wyrażano pogląd, że do złagodzenia rygorów prawa ubezpieczeń społecznych nie stosuje się art. 5 k.c. Przepisy prawa ubezpieczeń społecznych mają charakter prawa publicznego, a rygoryzm prawa publicznego nie może być łagodzony konstrukcją nadużycia prawa podmiotowego

przewidzianą w art. 5 k.c. i art. 8 k.p. (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 2008 r., I UK 294/07, LEX nr 465971, z dnia 29 października 1997 r., II UKN 311/97, OSNP 1998 nr 15, poz. 465). Innymi słowy, nabycie prawa do emerytury zależne jest od spełnienia prawem określonych przesłanek, a nie od trudnego położenia osoby ubiegającej się o świadczenie.

Stwierdzając, że apelacja jest całkowicie bezzasadna, ponieważ wnioskodawczyni nie urodziła się przed 1 stycznia 1949 r., Sąd Apelacyjny apelację ubezpieczonej oddalił z mocy art. 385 k.p.c.